

L'emplaçament d'aquest edifici és un bon punt d'observació de la vall de Sant Julià, enmig d'un paisatge sec, i amb altres capelles similars. Sant Serni és coneguda per les seves pintures romàniques, de caràcter força primitiu.

Edifici de dimensions reduïdes que segueix l'esquema arquitectònic típic de les esglésies d'Andorra del període romànic, amb nau de planta rectangular, coberta amb encavallades de fusta acabada al costat de llevant i amb un absis de planta semicircular, cobert amb volta de quart d'esfera. Presenta un campanar d'espadanya amb doble obertura i un porxo, afegit posteriorment, segurament en època moderna.

L'acta de consagració ens apropa l'església de Nagol a la cronologia del 1055, moment en què encara no s'ha difós per territori andorrà la influència llombarda, fet que explica la manca de decoració exterior.

L'any 1978 es va descobrir un interessant conjunt pictòric mural de cronologia dubtosa amb una composició d'acusada linealitat i un tractament del color força matusser, molt influenciada per la miniatura dels beatús.

Les pintures representen diferents figures angèliques que adoren un Agnus Dei situat a l'intradós de l'arc triomfal i diversos motius al voltant de la simbologia entre el bé i el mal.

Del mobiliari litúrgic en destaca una creu espinosa processional i un retaule del segle XV dedicat al patró de l'església, primer bisbe de Tolosa, amb els anagrames de Crist i la Mare de Déu.

Parròquia Sant Julià de Lòria

Adreça Carretera de Certers, s/n

Tipus de bé: Església

Estil Romànic

Datació Segle XI

Secció a l'inventari general Primera, béns d'interès cultural

Classificació Monument

Data protecció 2003-07-16

Descripció Església de planta rectangular i absis semicircular, campanar de paret i porxo. La nau està aixecada amb pedres de mida mitjana i petita, disposades més o menys en filades i parcialment arrebossades. La coberta de la nau és a dues aigües, originalment tenia estructura de volta de canó, i actualment és de bigues de fusta vista amb encavallades. La porta, amb un arc de mig punt, s'obre a la façana sud. En aquesta mateixa façana s'adossa un porxo amb una coberta a una aigua, i que va ser afegit posteriorment. En la façana orientada a l'oest s'obren dues obertures, una de doble esqueixada i l'altra en forma de creu. Per sobre d'aquesta façana s'alça el campanar de paret, de dos ulls. L'absis és de planta semicircular i sobresurt del mur est de la nau.

A l'interior, una bona part de la nau està arrebossada i no es conserva cap dels successius paviments de la nau. L'absis, a un nivell lleugerament superior respecte el terra de la nau, està cobert amb una volta de quart d'esfera i conserva l'altar original i part de la decoració romànica (XII-XIII), on apareixen representats diferents sants o àngels adorant l'anyell de Déu i la figura d'una au. La nau conserva encara una bona part del mobiliari i el cor de fusta d'època barroca (segles XVII-XVIII). Actualment, es troba encara a l'interior un retaule dedicat a sant Serni i datat possiblement del segle XVI.

L'església va ser aixecada en un moment lleugerament anterior a l'acta de consagració de l'any 1055. En una fase posterior, d'època indeterminada, s'hauria aixecat el porxo. Possiblement, durant l'època barroca (segles XVII-XVIII), l'absis, la nau i el porxo haurien sofert una important reforma i probablement s'hauria delimitat l'actual espai funerari.